

DECIZIE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței judecătorești:	Valeriu Doagă
Judecători:	Tamara Chișca Doneva
	Ion Druță
	Iurie Bejenaru
	Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Radu Ion,

în cauza civilă la cererea depusă de Radu Ion către Eugen Stașcov, Chilari Eudochia, Lihovețchi Alexandru, lichidatorul autorizat al Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”, Popa Valeriu, președintele comitetului creditorilor - Casa Națională de Asigurări Sociale privind atragerea la răspundere materială și recuperarea prejudiciului în sumă de 137 735 lei,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, prin care a fost respinsă cererea lui Radu Ion privind atragerea la răspundere materială și recuperarea prejudiciului,

c o n s t a t ă:

La 03 noiembrie 2016, Radu Ion a înaintat cerere de chemare în judecată privind atragerea la răspundere materială și recuperarea prejudiciului.

În motivarea cererii a invocat că, la ședința din 19 septembrie 2013 au fost validate creanțele creditorilor recunoscute de debitor și administratorul insolvenței. Creanțele sunt constituite din datoriile salariale admise de debitor au fost validate în mărime 69 565 lei.

A explicat că, după intentarea procesului de insolvență, prin hotărârea instanței de insolvență a fost îndepărtat de la gestionarea debitorului organul de conducere director Stașcov Eugen, contabil șef Chilari Eugenia, și a fost numit în calitate de administrator al debitorului Lihovetchii Alexandru.

A indicat că, deși conducerea debitorului a fost îndepărtată de la gestionarea întreprinderii aceștia au continuat să conducă și să administreze întreprinderea. Administratorul insolvenței înlăturându-se de la gestionarea activității

comerciale și de la administrarea masei debitoare. Astfel, debitorul continua să fie condus de aceleași persoane, continuând să formeze datoriile față de creditori.

Totodată, a menționat că, în perioada de la 02 mai 2013 — 18 martie 2014, debitorul a creat datorii salariale și a altor plăți față de el, reieșind din raportul de muncă în suma de 65 170 lei, confirmate cu bonurile contabile privind achitarea salariului.

A statuat că, potrivit informației, semnată de directorul Stașcov Eugen și contabilul șef Chilari Eudochia, în timpul derulării procesului de insolvență 02 mai 2013 — 01 decembrie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin” a obținut venituri în valoare 644 091 lei, sumă care a fost cheltuită de către organul de conducere.

A relevat că, tot organul de conducere nu a inclus în lista de venituri și cheltuieli suma de 95 mii lei, intrată în casa Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” în luna decembrie 2013 de la „Namox Prim” Societate cu Răspundere Limitată, așa cum este menționat în raportul administratorului insolvenței din 15 ianuarie 2014.

A accentuat că, masa debitoare obținută de debitor după intentarea procesului de insolvență 02 mai 2013 – 01 decembrie 2014 în valoare de 739 091 lei, a fost suficientă pentru acoperirea cheltuielilor de judecată, a onorariului administratorului și a creanțelor salariale validate apărute după intentarea procesului de insolvență, având în vedere că în procesul de insolvență asemenea cheltuieli se sting în mod prioritar.

A remarcat că, nu sunt cunoscute veniturile obținute de debitor pentru perioada de activitate 01 decembrie 2014 – 01 octombrie 2016, deoarece lichidatorul Popa Valeriu nu a prezentat raportul corespunzător.

A statuat că, creanțele în mărime de 137 735 lei, puteau fi executate, dar nu au fost executate datorită acțiunilor și inacțiunilor ilicite ale administratorului insolvenței, lichidatorului, activității frauduloase a organului de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin” și datorită reprezentării necorespunzătoare a drepturilor creditorilor de către comitetul creditorilor.

A reiterat că, actele privind veniturile și cheltuielile, prezentate în cadrul procesului instanței de insolvență și aflate în dosar, sunt sub semnătură lui Eugen Stașcov și Chilari Eudochia. În actul de control al Inspectoratului fiscal de stat mun. Chișinău din 11 septembrie 2015 se menționează că în perioada 01 ianuarie 2011 — 31 iulie 2015 responsabili de activitatea economico - financiară și respectarea legislației fiscale a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin” au fost administratorul Eugen Stașcov și contabilul șef Chilari Eudochia.

A indicat că, aceste persoane, neavând dreptul de a conduce activitatea și de a administra bunurile debitorului, fără temeiuri legale au mărit datoriile față de creditori, au folosit masa debitoare și ca urmare a activităților lor situația financiară a debitorului s-a înrăutățit.

A menționat că, pe întreaga perioadă a derulării procesului de insolvență Stașcov Eugen și administratorul insolvenței au manifestat o atitudine de lipsă de respect față de drepturile creditorilor, trăgându-și în mare măsură executarea procedurilor.

A statuat că, la începutul lunii septembrie 2013 debitorul a obținut de la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare suma de 174,5 mii lei, care a fost administrată de organul de conducere. Aproximativ 100 mii lei din această sumă Stașcov Eugen și Chilari Eudochia au folosit-o în beneficiul său. Astfel, organul de conducere directorul Eugen Stașcov și Chilari Eudochia fără a dispune de împuterniciri pentru conducerea agentului economic și administrarea masei debitoare au acumulat venituri de 739091 lei și cheltuieli de 660405 lei.

A invocat că, prin acțiunile sale Eugen Stașcov și Chilari Eudochia au adus daune considerabile creditorilor, inclusiv și lui în mărime 137 735 lei.

A mai reiterat că, administratorul insolvenței Lihovetchi Alexandru nu a gestionat activitatea economică-financiară, comercială și nu a administrat masa debitoare având această obligație instituită prin hotărârea instanței de insolvență din 02 mai 2013. Mai mult ca atât, în procesul de insolvență nu sunt identificate veniturile debitorului pentru perioada formării datoriilor față de creditori și anume sumele transferate de la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare în perioada 2010-2013, de la Academia de Științe sau subdiviziunile ei în 2010, de la clienții de peste țară și a celor autohtoni.

A indicat că, veniturile în cadrul procedurii de insolvență și a procedurii falimentului au fost cheltuite în mod necorespunzător, contrar legii, fără acordul creditorilor. Lichidatorul Popa Valeriu nu a verificat veniturile reale ale debitorului. Pentru perioada 02 mai 2013 – 01 decembrie 2014 directorul Stașcov Eugen și contabilul șef Chilari Eudochia nu au inclus în lista veniturilor și cheltuielilor suma de 95 mii lei.

A subliniat că, debitorul a activat după 01 decembrie 2014 fapt confirmat și prin informația eliberată de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală AGEPI din 23 septembrie 2016 în care se menționează că, la data 16 septembrie 2016 persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin” activează față de AGEPI prin mandatarii săi. Lichidatorul nu a supus vânzării afacerea debitorului, denumirea de firmă și obiecte de proprietate intelectuală.

A relevat că, au fost vândute obiecte de inventar ale debitorului care inițial la data începerii exploatării lor, au costat 270 056,16 lei acestea fiind supuse de debitor devalorizării prin aplicarea uzurii în suma 255 855,62 lei. Nu este verificat temeiul aplicării uzurii, și nici starea reală de exploatare a inventarului, care la data vânzării era suficient de bună. În același timp venitul obținut, inclusiv și suma din vânzarea inventarului, 33 523 lei a fost administrată ilegal, fără acordul comitetului creditorilor și decizia lui.

A statuat că, în situația când administratorul și lichidatorul nu au întreprins acțiuni pentru o activitate legală a debitorului, când nu s-au făcut distribuiri corespunzătoare ale masei debitoare, aceștea din urmă, sunt obligați să recupereze valoarea veniturilor cheltuite de debitor fără temei legal inclusiv prejudiciul adus reclamantului în mărimea creanțelor pe care le deține față de debitor.

Menționează că, atât în procesul de insolvență, cât și în procedura falimentului comitetul creditorilor nu a reprezentat drepturile și interesele creditorilor așa cum, este prevăzut în Legea insolvenței, a avut o atitudine iresponsabilă față de activitatea debitorului, a administratorului insolvenței, lichidatorului și față de administrarea masei debitoare. Nu au fost stabilite veniturile debitorului în perioada formării datoriilor creditorilor, nu a fost verificat rulajul mijloacelor bănești în perioada de după intentarea procesului de insolvență, situația financiară și starea masei debitoare, suportarea cheltuielilor de către debitor și legalitatea lor.

A indicat că, comitetul creditorilor nu s-a informat despre mersul afacerilor debitorului, inclusiv și în perioada de după intentarea procedurii falimentului până în prezent. O asemenea perioadă nu este raportată de lichidator și astfel nu sunt cunoscute veniturile debitorului obținute în perioada respectivă. În timpul derulării procedurii de insolvență și până în prezent nu a fost executată nici o creanță a creditorilor, nu au fost efectuate distribuiri intermediare conforme. De asemenea au rămas neexecutate creanțele validate și cele apărute după intentarea procesului de insolvență ale reclamantului cu toate că debitorul a obținut venituri, cunoscute și comitetului creditorilor. Organul creditorilor a dat dovadă de iresponsabilitate și neexercitare a atribuțiilor stabilite de Lege. În perioada dintre adunările creditorilor comitetul creditorilor a avut posibilități legale să influențeze buna desfășurare și organizare a activităților administratorului insolvenței, a lichidatorului și a debitorului în scopul administrării corespunzătoare a masei debitoare și executării creanțelor creditorilor.

A solicitat încasarea de la Eugen Stașcov, Chilari Eudochia, Lihovețchi Alexandru, lichidatorul autorizat al Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”, Popa Valeriu, președintele comitetului creditorilor - Casa Națională de Asigurări Sociale a sumei în mărime de 137 735 lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, a fost respinsă cererea depusă de Radu Ion către Eugen Stașcov, Chilari Eudochia, Lihovețchi Alexandru, lichidatorul autorizat al Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”, Popa Valeriu, președintele comitetului creditorilor - Casa Națională de Asigurări Sociale privind atragerea la răspundere și recuperarea prejudiciului în sumă de 137 735 lei, ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Radu Ion în beneficiul lui Eugen Stașcov cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 5 000 lei.

La 28 august 2017, Radu Ion a depus cerere de recurs solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Radu Ion la 28 august 2017 este depus în termen, întrucât hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la 13 aprilie 2017, iar Radu Ion a făcut cunoștință cu aceasta la 11 august 2017 (f.d.70). Or, careva probe ce ar demonstra contrariu la materialele cauzei lipsesc.

Recurentul, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, deoarece este emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fără o cercetare minuțioasă sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei.

Menționează că, pentru introducerea cererii introductive, art. 10 din legea insolvenței condiționează existența a unuia din cele două temeiuri: temeiul general (incapacitatea de plată a debitorului) și temeiul special (supraîndatorirea debitorului în cazul în care aceasta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său).

Susține recurentul că interesul legitim al creditorului rezultă în mod direct din obligațiile pecuniare scadente și exigibile ale debitorului, iar înscrisurile care stau la baza acestuia sunt bonurile contabile privind achitarea salariului.

Consideră că dispune de o creanță certă, lichidă și exigibilă față de Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin”, care este în incapacitate de plată.

La 20 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatilor cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 02 noiembrie 2017, intimatul Eugen Stașcov a depus referință la cererea de recurs depusă de Radu Ion, prin care a solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiată.

Până la examinarea pricinii, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” Popa Valeriu nu a depus referință.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat în limitele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul este în drept, să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

Conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Subsidiar art. 10 din Legea insolvenței, indică asupra faptului că intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei legal. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Potrivit art. 11 din Legea insolvenței componența și mărimea obligațiilor debitorului sunt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel. La determinarea temeiurilor de insolvență se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobânda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege. La constatarea insolvenței debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din: a) penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor; b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

Conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență.

Materialele cauzei atestă că, la 03 noiembrie 2016 Radu Ion s-a adresat cu cerere de chemare în judecată solicitând încasarea prejudiciului material format din suma 69 565 lei (creanța validată la rangul II) și suma de 65 170 lei, care reprezintă salariul pentru munca efectuată deja după intentarea procesului de insolvență. Solicită atragerea la răspundere și repararea prejudiciului atât din contul organului de conducere a debitorului director Eugen Stașcov și contabil șef Chilari Eudochia cât și a președintelui Creditorilor a administratorului Lihoveșchii Alexandru și

lichidatorul Popa Valeriu. În argumentarea cererii Radu Ion face trimitere la prevederile Legii insolvenței și anume art. 4,5,41,43,52 alin.(2) lit.(a), 60,61,68,73,74,75,247 (f.d. 2-8).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de insolvență corect a respins acțiunea ca nefondată. Legea insolvenței nu prevede posibilitatea încasării sumei creanței validate, considerate de acesta drept prejudiciu, în cazul lipsei masei debitoare, de la membrii organelor de conducere a debitorului, membrii comitetului creditorilor, dar nici de la administratorul insolvenței/ lichidator.

Or, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 au fost respinse cererile comitetului creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului „Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” - Stașcov Eugen și Chilari Eudochia și de încasare de la fostul administrator al insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” - Alexandru Lihovețchi a prejudiciului cauzat pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare.

Iar, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, doarul nr. 2ri-24/17, s-a respins recursul declarat de președintele comitetului creditorilor Olesea Reguș. S-a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Indeprin”, la cererile comitetului creditorilor Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului „Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” - Stașcov Eugen și Chilari Eudochia și de încasare de la fostul administrator al insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin” - Alexandru Lihovețchi, a prejudiciului cauzat pentru recuperarea creanțelor creditorilor masei debitoare.

Astfel, instanța de recurs constată cu certitudine că respectiva Hotărâre este una definitivă și irevocabilă și are puterea lucrului judecat, iar înaintarea oricăror alte pretenții față de aceleași părți, în cadrul cauzei respective sunt total neîntemeiate și inadmisibile.

Mai mult ca atât, instanța remarcă faptul că, recurentul în cererea sa personal indică că prin hotărârea instanței de insolvență din 19 septembrie 2013 i-a fost validată creanța chirografară de rangul 2 în sumă de 69565 lei inclusă în tabelul definitiv de creanțe(f.d 23), însă ne cătând la acest fapt el totuși solicită încasarea repetată de la intimați a sumei date, fapt ce denotă cu certitudine că prezenta acțiune este una total neîntemeiată. Or, recurentul prin solicitarea dată încearcă să obțină una și aceeași sumă de două ori, fapt total inadmisibil și ilegal.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că, netemeinicia cerințelor depuse de Radu Ion față de intimați se confirmă și prin hotărârea instanței de insolvență din 02 mai 2013 (f.d.20-22), ridicarea dreptului de administrare a Societății cu Răspundere

Limitată „Indeprin” de către fostul conducător, cu atribuirea acestor drepturi administratorului Lihovețchi Alexandru, deținătorul certificatului nr.14272.

Or, art. art. 66-68 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevăd exhaustiv drepturile și obligațiile administratorului insolvenței.

Totodată, reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată, instanța de recurs remarcă faptul că, recurentul solicită încasarea prejudiciului care a fost cauzat după intentarea procedurii de insolvență.

În această parte se menționează faptul că, prin încheierea instanței de insolvență din 19 decembrie 2014 a fost respinsă cererea depusă de Radu Ion privind recunoașterea în calitate de creditor al masei cu suma debitoare de 66000 lei apărute după intentarea procesului de insolvență. Încheierea în cauză a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2015 (f.d. 77-80).

Or, în speța dată nu există temei legal de atragere la răspundere a lui Stașcov Eugeniu și Chilari Eudochia pentru cauzarea unui prejudiciu atât timp cât aceștia nu au avut acces la conducerea companiei, iar gestionarea propriei zisă a fost efectuată de către alte persoane și anume de către un administrator autorizat, care a fost desemnat printr-o hotărâre a instanței de insolvență.

Ba mai mult că atât, în privința intimațiilor există deja o hotărâre irevocabilă prin care s-a respins cererea de atragere la răspundere subsidiară.

Astfel, prin hotărârea definitivă și irevocabilă s-a constatat deja faptul că în acțiunile intimațiilor nu sunt elemente ce ar confirma o careva formă a vinovăției a acestora în gestionarea activității companiei atât până la intentarea procedurii insolvenței, cât după aceasta.

Conform art.1398 alin.(2) al Codului Civil, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit alineatului (3) al normei sus menționate, o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Iar, conform art.514 al Cod Civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Or, în speța dată, nu există astfel de situație confirmată și probată în modul corespunzător.

Conform alin.(1) al art.118 Cod de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Or, recurentul înaintează pretenții față de intimați privind recuperarea prejudiciului, însă în același timp nu indică care este temeiul nașterii obligației solicitate. Acesta nu indică temeiurile de fapt și de drept, ci doar o descriere subiectivă a unor circumstanțe care deja au fost constatate și interpretate definitiv de instanțele naționale.

Potrivit art. 123 alin.(2) Cod de Procedură Civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța

care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță deoarece nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolabilitate, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate și urmează a fi respins.

De astfel, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia se vor aprecia ca declarative.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea primei instanței.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Radu Ion.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea depusă de Radu Ion către Eugen Stașcov, Chilari Eudochia, Lihovețchi Alexandru, lichidatorul autorizat al Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”, Popa Valeriu, președintele comitetului creditorilor - Casa Națională de Asigurări Sociale privind atragerea la răspundere materială și recuperarea prejudiciului în sumă de 137 735 lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței judecătorești:

Valeriu Doagă

Judecători:

Tamara Chișca Doneva

Ion Druță

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu